

DE HEILAND EN DE SCHARE

De Heiland, zoo lezen we, omging alle steden en vlekken. Telkens weer komt Hij met het volk in nauwe aanraking. Hij geneest de zieken, Hij predikt het evangelie des Koninkrijks.

Als Jezus nu met het volk zoo telkens in innig contact komt, het leert kennen door en door, heeft Hij een diep inzicht in de nooden van dat volk. De menschen in Zijn tijd waren vermoeid en verstrooid.

Alles werkte ook samen. Israël zuchtte onder het juk van vreemde overweldigers. De volksrijkdom was zeer afgenomen; armoede en ontbering hadden menigeen tot wanhoop gebracht.

Gewacht en gehoopt werd op een verlosser, den Messias, maar 't duurde zoo lang, tot Hij er was. En het volk wist niet meer, waar het te zoeken. Zeker, daar waren de ouderlingen en schriftgeleerden en zij waren wel zeer ervaren in allerlei spitsvondige wetsuitleggingen en fijne onderscheidingen. Zeker, er was nog wel bij velen een uitwendig godsdienstvertoon, maar dit alles kon het hart niet bevredigen, gaf geen troost aan de vele vermoeiden en verstrooiden. Ze zochten het hier en ze zochten het daar, maar ze vonden niet.

Ze dwaalden als schapen, die geen herder hebben.

Zie, deze mededeeling van Mattheüs werpt dadelijk een schrill licht op de toestanden van toen.

Er waren nog wel menschen, die zich met den naam van herder noemden, maar ze werden dan toch als zoodanig door het volk niet erkend. Men ging niet naar hen toe om hulp of troost. Men was reeds te vaak teleurgesteld uitgekomen.

En aldoor en steeds weer werd er gevraagd naar redding en verlossing, naar bevrijding van den Romein ook, zeer zeker, maar evenzeer naar Hem, die raad zou weten met de raadselen van het leven. Dit wachten, dat vragen, maakte zoo moe.

En zoo kwam er een groote verstrooiing. De een zocht het hier en de ander daar.

* * *

Jezus ziet het. En nu wordt Hij met innerlijke ontferming bewogen. Hij laat ze tot zich komen de zieken en Hij geneest ze.

Hij laat ze tot zich komen, de moeden en de verstrooiden en Hij leert hen, waar hulp is en redding, als Hij hun het Evangelie van het Koninkrijk Gods predikt.

Hij verzamelt, wat verstrooid was. En voor de zeer, zeer velen wordt Hij de held, de weldoener, de profeet, de Messias, die eindelijk het antwoord op de duizenden vragen zal brengen.

En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen die geen herder hebben. Matth. 9 : 36.

Die innerlijke ontferming brengt den Heiland onmiddellijk tot daden. Hij wordt maar niet beheerscht voor een oogenblik door een vage aandoening, neen, Hij ziet duidelijk en klaar, waar het bij het volk van Israël aan hapert en dan gaat Hij ook dadelijk redding brengen en prediken en genezen.

Ach, als wij maar het voorbeeld van onzen Heiland mochten navolgen.

Want zie eens in onze tijden. Ook nu zijn er groote scharen, die vermoeid en verstrooid zijn, de schapen die geen herder hebben. Ook nu zijn er duizenden menschen, die niet weten, waar ze 't zoeken moeten.

Wat doen wij nu? Nu schudden wij zoo vaak onze hoofden en zeggen dan, dat die menschen toch wel beter konden weten. Dat het toch ook hun eigen schuld is, als ze niet weten, tot Wien zij zich met al de nooden van hun arme lichamen en nog armere zielen te wenden hebben.

Volkomen waar. Maar de menschen van Israël hadden het ook wel kunnen weten. Zij hadden de wet en de profeten.

Toch wordt Jezus met innerlijke ontferming bewogen en doet Hij iets.

En ook wij zullen met innerlijke ontferming bewogen worden, als wij weten, dat wij die wèl zien, dat niet aan ons zelf te danken hebben, maar dat wij ziende zijn gemaakt door Hem, die blinden het gezicht geeft.

Was dit niet zoo, ook wij zouden tot die niet-zieenden, tot die vermoeiden en verstrooiden behooren.

Laat ons maar niet steeds spreken van „eigen schuld” en niet steeds jammeren over „slechte toestanden”, maar laat ons werken, een iegelijk onzer in eigen kring.

Gij kent ze wel, die vermoeiden en verstrooiden. Ze zijn in uw naaste omgeving. Gaat gij ze koud en ongevoelig voorbij?

Als ge met innerlijke ontferming waarlijk bewogen zijt, zult ge iets anders doen. Gij zult die vermoeiden en verstrooiden vertellen, dat er een Heiland is. En gij zult ze dringend noodigen, met al hun klachten en al hun vragen tot dien Heiland te gaan.

Bij Hem is ontferming, ook nu! O, als al die vermoeiden en verstrooiden het maar wisten. Laat hen dan zien, wat gij zelf in uw Heiland gevonden hebt.

K.